

Plan og landbruk
7650 VERDAL
Tlf. 74 04 85 52
Telefaks 74 04 85 01

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Verdal 28.11.2003

Deres ref.
200302997-/TIN

Vår ref.
03/05728-011

Arkiv
243 K21

Saksbehandler
Trond Rian

HØRINGSUTKAST OM FORSKRIFT OM SPESEIELLE MILJØTILTAK I LANDBRUKET OG FORSKRIFT OM TILSKUDD TIL NÆRING- OG MILJØTILTAK I SKOGBRUKET

Generelle kommentarer : Forskriftene kommer på høring uakseptabelt sent i forhold til arbeidet med kommunale tiltaksstrategier for 2004. Det statlige rammeverket på dette området burde ha vært avklart tidlig i høst. Nå vil trolig forskriften ikke foreligge i endelig form før i 2004.

Forskriftene gir - med noen unntak - godt rom for kommunalt selvstyre på området. Spesifikke kommentarer til den enkelte forskrift :

Forskrift om tilskudd til spesielle miljøtiltak i landbruket.

§ 3 Vilkår. Definisjonen av landbrukseiendom som her gis anses som lite egnet. Både leie/eie-forhold i jordbruket har blitt mer komplisert, samtidig vil retten til å motta produksjonstilskudd kunne endre seg. I forhold til områdeplaner - områdetiltak vil det også kunne være poeng å inkludere mindre eiendommer. Vi vil derfor anse det som langt mer praktisk og forutsigbart å knytte tilskuddsadgangen til et bestemt areal. Vi foreslår 20 da jordbruksareal som denne grensen. Noe som vil harmonere med grense i ny konsesjonslov, og innebære et tilsvarende prinsipp som for skogbruk (10 da). Grensen er likevel høy nok til å unngå de fradelte bygninger med inntil 5 da.

Forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket.

Vi savner begrunnelsen for at kommunene ikke kan gi tilskudd til planting og drift i vanskelig terreng. Det foreligger ikke faglige/logiske argumenter for å begrense denne delen av det kommunale selvstyret. Mulighetene til naturlig foryngelse varierer som kjent mye fra sør mot nord og fra kyst til fjell. En del kommuner har betydelige skogressurser i vanskelig terreng, og burde selv ha kunnet prioritere en satsing der. Dersom det er miljømessige betenkeligheter knyttet til disse to tema - så kunne det blitt lagt inn som forutsetninger i forskriften.

Dersom skogtilskuddene som kommunene mottar er på linje med 2003 vil det trolig være lite mening i å åpne for plantingstilskudd - det vil få for store konsekvenser for bl.a. ungsogpleien. Når det gjelder drift i vanskelig terreng vil vi imidlertid sterkt oppfordre til at kommunene gis adgang til å gi dette. I forhold til evt miljøbetenkeligheter vil vi

viser til at kommunene er pålagt å registrere sitt biologiske mangfold (fullført i Verdal) i løpet av 2003. En kan derfor fange opp dette ved å innføre en generell meldeplikt for tilskudd til drift i vanskelig terreng.

Vi har ingen merknader til at det settes et tak på at tilskudd til veiformål (50 %).

§ 6-1 . Utgifter til planlegging av tiltak. Skogeierforeningenes påslag av adm.kostnader kan bli kilde til diskusjon, og det bør ikke variere mellom kommunene hvor stor % som er akseptabel. 15 % som i dagens forskrift om tilskudd til skogkultur kan være greit.

Videre bør § 5 fra skogkulturforskriften tas inn for å ha hjemmel til å avskjære søknader som kommer flere år for sent.

Når det gjelder kap 4 miljøtiltak så bør det vurderes om akkurat den bør forankres i egen forskrift som nå. Vi ser ikke behovet for store forskjeller mellom kommunene når det gjelder kriterier og beregningsmetoder for tilskudd til miljøtiltak.

§ 7-1. "Kommunen må når det gis tilskudd ta forbehold...." Formuleringen er lite klok i forhold til praksis. I de fleste tilfeller gis vedtaket på søknadsskjema (som ikke inneholder slike forbehold i dag), og ikke som eget skriv. Det bør heller stå noe om adgangen til å iverksette kontroll. Noe annet vil være å legge ut juridiske snubletråder for seg selv.

Petter Bjartnes
Jordbrukssjef

Trond Rian
skogbrukssjef